

[Krag.]

svarende til de Beløb, der tilgik Københavns Kommune — at Skatteyderne saa paa Grund af den mellemkommunale Indkomst- og Formueskat fik et Skattepaalæg i Stedet for en Skattelettelse, er en anden Sag.

Men Forholdet er jo det, at Skatte-trykkets Vækst her i Hovedstaden igennem den sidste halve Snes Aar har været meget betænkelig. Det ærede Medlem Hr. Rager har været inde paa denne Side af Sagen i sit Indlæg her ved første Behandling. Forholdet er dette, at pr. Individ er Skatteevnen gennem det sidste Decennium vokset med ca. 12 pCt., men Skattetrykket er vokset med det dobbelte, og hvordan det nu vil komme til at gaa, naar Skattevalgs-bremsen er slaaet afgørende og varigt fra, saaledes som det vil ske, naar denne Lov er vedtaget, ja, det behøver man ikke at være nogen Spaamand af de store, ikke nogen stor Profet, for at kunne forudsige. Men jeg spørger: Kan dette virkelig i Landets største Kommune fortsættes, samtidig med at Skattetrykket i Staten opviser en saa kolossal Vækst, som Tilfældet er, og som yderligere vil blive fortsat og udvidet i den kommende Tid? Jeg mener det ikke, og jeg mener ogsaa, at dette at fjerne Skattevalget afgørende — det vil i Virkeligheden ske, selv om man formelt kan sige, at Muligheden opretholdes — fjerner ogsaa en Bremse, som burde have virket langt stærkere paa Regeringen og Lovgivningsmyndigheden, end Tilfældet hidtil har været, en Bremse over for Statsmagten mod Gennemførelsen af Lovgivning, som inden for et løbende Skatteaar forrykker de kommunale Budgetter. Jeg siger, man har ladet denne Bremse virke alt for lidt fra Lovgivningsmagts Side over for denne selv. Men naar den nu er fjernet, er Banen fuldkommen fri.

Jeg synes, det vilde have været højt interessant under en Udvalgsbehandling i Forbindelse med dette Lovforslag at faa nærmere Klaring paa, om ikke der er Mulighed for inden for de hidtidige københavnske Driftsbudgetter og Anlægsbudgetter at faa gennemført en virkelig kraftig Sparepolitik, rammende det hidtidige Udgiftsbudget, for at der derved, uden at Skatteyderne skal trykkes fuldkommen i Knæ med alle de Følger af skadelig Art, dette vil faa erhvervs- og beskæftigelsesmæssigt, kan blive Midler til Imødegaelse af nye Udgiftskrav. Jeg ser ikke, at en saadan kraftig Indsats for Besparelser er gjort; jeg kender ikke — det maa jeg tilstaa — saa nøje til Kommunens

interne Forhold forvaltningsmæssigt set, at jeg tør benægte Muligheden af, at saadanne Bestræbelser er udfoldet, men de foreligger i hvert Tilfælde ikke for Offentligheden, og af de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen fremsatte i dette høje Ting forleden Dag, fremgaa ogsaa, synes jeg, uden at jeg paa nogen Maade ønsker at gentage dem, en hel Række Eksempler paa det modsatte af Sparsommelighed. Det er store Underskud, der er dækket gennem Aar, ved Hjælp ikke mindst af den Borgmester Jensenske Opsparing og Konsolidering. Jeg siger da: Naar vi nu staar i saa overordentlig vanskelige Tider, hvor det skattemæssige Tryk til Foranstaltningers Gennemførelse, som man skønner nødvendige af Hensyn til Hævdelsen af vort Lands Neutralitet og Bevarelsen af vore Livsvilkaar, saa vidt det er muligt, vil blive overmaade stort, hvorfor saa ikke anvende Henlæggelser, som har fundet Sted i de senere Aar efter de Oplysninger, her er givet, til Dækning af indeværende Aars Underskud, og saa, hvis det bliver nødvendigt for Skatteaaret 1940—1941, tage Skattevalget? I onde Tider som dem, vi nu lever i, synes jeg, det vilde være en stor Betryggelse for Landets største Kommunes Styre, i alle dens Grene, naar man yderligere skal gribe saa kraftigt ind i Befolkningens Indkomster og dermed i deres Livsvaner og Levestandard, da at vide, at Kommuniststyret paa Grundlag af et saadant Valg havde Skatteborgerne, Kommunens Indbyggere, bag sig.

Jeg tror ikke, man for nærværende kan løse Opgaven ad den Vej, som det ærede Medlem Hr. Bindslev har peget paa, altsaa ved en Regulering af det finansielle Mellemværende mellem Københavns Kommune og Staten. Det ærede Medlem Hr. Bindslev har i den Opgørelse, han her i Tinget har fremsat, paa ingen Maade Uret paa alle Punkter — jeg har selv for nu snart en Aarrække siden været stillet over for dette Problem —, men naturligvis er det klart, at dette Regnskab som alle Regnskaber har to Sider. Er København i visse Forhold ringere stillet, saa er den i andre Forhold bedre stillet over for Staten, end Landets Kommuner i Almindelighed er. Jeg tror ikke, der havde været Mulighed for, selv om der var nedsat et Udvalg angaaende denne Sag, at løse denne Opgave eller kaste et klart Lys over Sagens Mangesidighed under en saadan Udvalgsbehandling, men det var dog en Drøftelse værd, og jeg ved ærligt talt ikke af, at der tidligere har været givet Rigsdagen nogen egentlig Lej-